

ת"פ 59427/06/18 - מדינת ישראל נגד אברהם הייב, סולטאן הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 59427-06-18 ישראל נ' הייב(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אברהם הייב (עציר)
2. סולטאן הייב

הנאשמים

גזר דין - לנאשם 2 בלבד

כתב אישום ורקע

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום, אשר תוקן בהסדר טיעון, ושלאחר התיקון ייחס לנאשם את העובדות והעבירות שיפורטו להלן:

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת מהכפר טובא זגריה בו הם מתגוררים, והם קשרו במועד הרלוונטי קשר לפרוץ לכלי רכב ולגנוב מהם רכוש. הנאשמים נהגו להגיע לחניוני מטיילים, ופרצו לכלי רכב, תוך ניפוח שמשות של כלי רכב נעולים, באמצעות חפץ.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 2/6/18, סמוך לשעה 19:50, הגיעו המתלוננים, ג' וחברתו א', לטייל בטיילת הנחל בסמוך לקיבוץ שדה נחמיה, וחנו את רכבם בכניסה לקיבוץ. הנאשמים הגיעו למקום ופרצו לרכב תוך החדרת מכשיר חד בין משקוף החלון לדלת וניפוח הזכוכית, הושטת יד ופתיחת הנעילה של הדלת, וגנבו מתוך הרכב ארנק של המתלונן שהכיל תעודות, כרטיסי אשראי נטענים ותלושי חג בסך 250 ₪. כן גנבו את התיק של המתלוננת שהכיל אזניות וטלפון נייד בשווי מאות שקלים. אז, עזבו את המקום כשהרכוש הגנוב בידיהם.

הנאשם הורשע באישום הראשון בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, גניבה, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

בהתאם לאישום השני, במועד הרלוונטי החזיק המתלון א', רכב שבבעלות חברת השכרת רכב "קל אוטו". ביום 2/6/18, סמוך לשעה 22:15, הגיע המתלון יחד עם בת זוגו לטייל בטיילת הנחל סמוך לקיבוץ שדה נחמיה, וחנה את הרכב בכניסה לקיבוץ. הנאשמים הגיעו למקום ופרצו לרכב, תוך החדרת מכשיר חד בין משקוף החלון לדלת וניפוץ הזכוכית, הושטת יד וגניבת ארנקו של המתלון, שהכיל ₪ 500 במזומן, רישיון נהיגה, תעודת זהות, כרטיסים שונים, תעודת נכה, וכן טלפון נייד בשווי מאות שקלים, פנס ראש, ושני כרטיסי אשראי.

באותו יום, סמוך לשעה 21:54, הגיעו הנאשמים ברכבו של נאשם 2 אל עסק "הנרגילות של קוקו" הנמצא בטובא, בה עבד באותו זמן הקטין ב', לבדו. הנאשם 2, בעודו ברכב, פנה אל הקטין, ומסר לו 3 כרטיסי אשראי, וביקש ממנו לרכוש בהם 10 חפיסות סיגריות. הקטין ניסה לחייב את כרטיס האשראי בסכום של ₪ 380, ובהמשך ביצע ניסיון נוסף לחייב את כרטיס האשראי בסכום של ₪ 320, ללא הצלחה, משום שהכרטיס בוטל על-ידי חברת האשראי, לבקשת המתלון.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגנב מן המתלון רכוש בשווי אלפי שקלים וכן המתלון נדרש לשלם סך ₪ 400 לחברת השכרת הרכב, בגין הנזק לשמשת הרכב.

הנאשם הורשע באישום השני, בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק, גניבה, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ו-2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיפים 17 ו-29(א) רישא לחוק כרטיס חיוב, תשמ"ו-1986.

לפי האישום הרביעי (אישום שלישי נמחק בהסדר טיעון), במועד הרלוונטי היו בבעלות המתלון מ' רכב מסוג רנו, ובבעלות המתלון ת' רכב מסוג הונדה. ביום 6/6/18, בשעות 17:00 - 17:30 הגיעו המתלון, כל אחד מהם ברכבו, לטייל בכנרת וחנו את רכביהם בחניון חוף מגדל בכנרת. אחרים, שזהותם אינה ידועה, פרצו לרכבו של המתלון מ', לאחר שניפצו את החלון הקדמי הימני, וגנבו מהרכב שני טלפונים ניידים, טבעת אירוסים וטבעת נישואין, בשווי שאינו ידוע, 200 שקלים במזומן, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. כן פרצו האחרים לרכבו של המתלון ת', תוך שניפצו את החלון האחורי שמאלי, וגנבו מן הרכב תיק שהכיל תעודת זהות, פנקסי צ'קים, דרכון, ₪ 250 במזומן, קבלות וצ'קים ממקום העבודה של המתלון, תעודות אישיות שלו, רישיון נהיגה, רישיון רכב וכן כרטיס אשראי. עוד גנבו מהרכב מרכושה של אשתו של המתלון, תיק ובו ₪ 250 במזומן, כרטיס אשראי נטען בסכום של ₪ 600, תעודת זהות, דרכון, משקפיים, פנקס צ'קים, כרטיסים אישיים וכרטיסי הטבות.

האחרים מסרו את הרכוש הגנוב לנאשמים, אשר קיבלו אותו לידיהם בידיעה כי הרכוש הושג בפשע.

סמוך לשעה 21:51, הגיעו הנאשמים בצוותא ברכבו של נאשם 2, לתחנת דלק בכניסה לכפר טובא, ומסרו את כרטיס החיוב של המתלון מ', ואת כרטיס החיוב של המתלון ת', למתדלק בעסק, אשר לבקשתם העביר את כרטיס החיוב של המתלון מ' לתדלוק בסכום של ₪ 400 ואת כרטיס החיוב של המתלון ת' לתדלוק בסכום של ₪ 10, אך המתלונים ביטלו את כרטיסי האשראי והעסקאות לא הושלמו.

עוד צוין בכתב האישום כי הנאשמים הגיעו אל תחנת הדלק, לאחר שנאשם 2, בעצמו או באמצעות אחר, טשטש את סימני הזיהוי של הרכב, בכך שמחק מספר ספרות מלוחית הזיהוי והופיעו 4 ספרות בלבד מתוך 7.

באישום הרביעי הורשע הנאשם בקבלת נכסים שהושגו בפשע, עבירה לפי סעיפים 411 ו-29(א) לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, הונאה בכרטיס חיוב, עבירה לפי סעיפים 17 ו-29(א) רישא לחוק כרטיסי חיוב, הסתייעות ברכב לעבור עבירה, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, וזיוף סימני זיהוי של רכב, עבירה לפי 413ט לחוק העונשין.

ובהתאם לאישום החמישי, הנאשמים נעצרו ביום 14/6/18 ונחקרו בנפרד, בחשד, בין היתר, לעבירות המפורטות בכתב האישום. בתאריך 17/6/18, בהיותם עצורים, הנאשמים שיבשו הליכי חקירה ושפיטה, באופן ששוחחו ביניהם וסיפרו האחד לשני על מה נחקרו, ומה השיבו לחוקרים, ומסרו זה לזה פרטים על אודות החשדות והראיות נגדם, תיאמו ביניהם גרסאות וכיצד להשיב לחוקרים בחקירות הבאות. כן מסרו זה לזה פרטים על אודות אחרים עמם שוחחו בקשר לחקירה, וביחס לדברים שמסר הקטין, שהוזכר באישום השני, לחוקרים. הנאשמים קשרו קשר ביניהם לעבור עבירות אלימות כלפי הקטין, כלפי רכושו ורכוש משפחתו. השניים שוחחו ביניהם כי הקטין הוא שהביא למעצרים, ו"דפק אותם", והנאשם 2 מסר לנאשם 1 כי רוצה "לזיין" את הקטין, "לא בטלפון פנים מול פנים". השניים קשרו לטלפן לאביו של הקטין, לסחוט אותו באיומים ולומר לו כי בנו הביא להפללתם, ולכך שהיו במעצר וכי נגרם להם נזק. נאשם 2 אמר כי יגיד לאבי הקטין "הכל באשמת הבן שלך, תשלם 5,000 ₪, יש לך עשרה ימים לחשוב". עוד דיברו השניים "לשבור את המקום" וכי "אם לא ישלם יזיינו אותו". הנאשם 1 תיאר לנאשם 2 אירוע אלימות שהתרחש בעסק בו עובד הקטין, והנאשם 2 אמר, בתגובה, "ככה יקרה לילד הבן שרמוטה והוא ישלם 10 אלפים".

במסגרת האישום החמישי הורשע הנאשם בעבירת שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין, וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

3. ביום 17/12/18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, והוגש כתב אישום מתוקן בנוסח שפורט לעיל. דינו של נאשם 1 נגזר ביום 14/1/19, על פי הסדר טיעון שאל פרטיו אתייחס בהמשך. לגבי הנאשם הנוכחי, נאשם 2, הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח, כי יופנה לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, וכי תמורת סך 2,000 ₪ ישוחרר הרכב שנתפס והסכום יחולט בהסכמה.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 15/4/19 טענו הצדדים לעונש. ב"כ התובעת הגיש טיעוניו בכתב ואילו הסנגורית טענה לעונש בעל-פה.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר, וביקש

להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם לו טען, ולהטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס כספי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל-תנאי, ופיצוי למתלוננים.

נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית, משום שהנאשם חבר לאחר, בתוך פרק זמן קצר פרצו למספר כלי רכב, גרמו לנזק לרכוש וניסו לבצע שימושים בכרטיסי אשראי גנובים.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות בעבירות של הפרעה לשוט, נהיגה פוזת של רכב, שיבוש מהלכי משפט, החזקת חלק של נשק והעדר מן השירות. בגין הרשעתו האחרונה ריצה עונש של עבודות שירות, והמעשים דן בוצעו בזמן ריצוי העונש.

ביחס לעונש שהוטל, בהסדר טיעון סגור, על שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, נטען כי כתבי האישום שצורפו בעניינו עסקו בעבירות של הפרת הוראה חוקית והמאשימה לא עתרה למאסר בפועל בגין, וכי הנאשם 1 היה קרוב לגיל הקטינות בשעת ביצוע העבירות.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקשה מבית-המשפט להטיל על נאשם 2 עונש של 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ולכל היותר 9 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באדם צעיר, שהיה בן 24 בשעת ביצוע העבירות, ואשר הודה בכתב אישום שתוקן בצורה משמעותית, קיבל אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר ערך בתיק בו עדים רבים. הסנגורית ביקשה להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם. אמו של הנאשם אינה עובדת, והמצוקה הכלכלית בבית קשה. הסנגורית הגישה מסמכים באשר למצבה הרפואי של האם. אביו של הנאשם מתגורר בהוסטל בשל מצבו הנפשי. הנאשם נטל על עצמו בגיל צעיר את עול פרנסת המשפחה, אך באותה עת לא היו לו הכלים להתמודד עם הרווח הקל הטמון בביצוע עבירות רכוש. הרכוש שנגנב מכלי הרכב אינו בהיקף גבוה. העבירות כולן בוצעו בטווח של ימים בודדים, וניתן לראות בכולן כאירוע אחד, בהתאם לקשר ההדוק שבין העבירות השונות, שבוצעו כחלק מאותה תכנית עבריינית ובסמיכות זמנים, המבחינים שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר.

עוד טענה הסנגורית, כי עבירת השיבוש נעברה בזמן שהנאשם 2 היה עצור, והוכנס לתא יחד עם נאשם 2, כשהוא מנותק מהעולם, ובסיטואציה קשה זו וכשהוא במצוקה, נוהל השיח המפורט באישום החמישי. בפועל, הנאשם 2 לא פנה, לאחר ששחרר ממעצר, לקטין או למשפחתו, במישרין או בעקיפין, בקשר לתיק זה.

עוד ביקשה הסנגורית להתחשב בעיקרון אחדות הענישה, כאשר נאשם 1 נדון לעונש של 13 חודשי מאסר, הכולל הפעלת מאסר על תנאי בן חודשיים, ובנוסף הפקעת חודשיים בעונש עבודות שירות שאותו לא השלים. צוין כי העבירות בוצעו על ידי נאשם 1 בזמן ריצוי עבודות שירות, וכי לחובתו של הנאשם האחר עבר פלילי, וזאת בנוסף לתיקים אותם הוא צירף לכתב אישום זה, הכוללים עבירות של הפרת הוראה חוקית. מטען כי לגבי הנאשם האחר, נאשם 1, לא קיימים שיקולי שיקום.

ב"כ הנאשם 2 ציננה כי הוא היה עצור בין 11/6/18 ובין 21/6/18, וכי מאז שוחרר, ושהה 5 חודשים במעצר בית מלא. צוין כי במהלך התקופה מאז ששחרר, שמר הנאשם 2 על תנאי השחרור בקפדנות, ואף השלים את

עונש עבודות השירות שהוטל עליו בתיק קודם, לאחר שהריצוי נקטע זמנית בשל מעצרו. צוין כי כיום הנאשם 2 עובד בכפר נופש, הפנים את הפסול שבמעשים והביע רצון לחזור למסלול חיים תקין. מעצרו השפיע עליו גרם לו להתמקד בשיקום עצמי, לטובתו ולטובת משפחתו. הטלת עונש מאסר בפועל תגרום לו לנזק יותר מאשר תועלת לציבור. הסנגורית ביקשה מבית-המשפט להתחשב, בנסיבות העניין, בקיומם של שיקולי שיקום ושיקולי צדק, ולאפשר לנאשם להמשיך בדרך בה החל.

6. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שקרה, מבקש להמשיך בחייו ולהתפרנס.

דין והכרעה:

7. האירועים המפורטים באישומים הראשון, השני והרביעי הנם אירועים שבוצעו כחלק מתכנית עבריינית אחת, ובסמיכות זמנים ולפיכך אקבע בעניינם מתחם עונש הולם אחד. באשר לאירוע המפורט באישום החמישי, המתייחס לעבירות של שיבוש מהלכי משפט וקשירת קשר לפשע, אקבע מתחם עונש הולם נפרד, בשל מהות העבירה, השונה במהותה, ובמהות הערכים המוגנים, מעבירות הרכוש שבאישומים האחרים. לאחר מכן אגזור עונש כולל לכל האירועים, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

מתחם העונש הולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה ממעשי הנאשם הם ביטחון הציבור ורכוש, זכות הקניין, והזכות לפרטיות. עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב, זכו להכרה כ"מכת מדינה" שבת המשפט מצווים להילחם בה (ראו למשל, רע"פ 9992/06 וקנין נ' מדינת ישראל (7/11/2007)).

עבירת שיבוש מהלכי המשפט, בה הורשע הנאשם במסגרת האישום החמישי, פוגעת בשלטון החוק, באינטרס הציבורי בדבר תקינות הליכי חקירה ושפיטה, ואף על שמירה על בטחונם האישי של נחקרים בחקירות פליליות, בדרך שתהווה תמריץ לתרומה לחקר האמת.

נסיבות ביצוע העבירות

9. הנאשמים ביצעו בצוותא שתי התפרצויות לכלי רכב, שנעשו באותו יום, וגנבו מתוכם רכוש בעל ערך לבעליו, בנוסף, קבלו לידיהם רכוש גנוב משתי התפרצויות נוספות, שבוצעו על ידי אחרים. הנאשמים

והאחרים ביצעו את ההתפרצויות לכלי רכב נעולים, שחנו בחניוני מטיילים בקיבוץ שדה נחמיה ובכינרת. בסך הכל היה הנאשם 2 מעורב בביצוע ארבע התפרצויות לכלי רכב, בשני מועדים שונים - שתי התפרצויות בוצעו על ידו עם האשם מס' 1, ושתי התפרצויות אחרות בוצעו ע"י אחרים, שמסרו את הרכוש הגנוב לנאשמים, שידעו כי הושג בפשע. מרכבי המתלוננים נגנב כסף מזומן, כרטיסי אשראי, תעודות אישיות שונות, צ'קים, ובחלק מהמקרים חפצים נוספים כטלפונים ניידים, תכשיטים ומשקפיים, תוך שעבירות גורמות למתלוננים לנזקים ניכרים. בשני מקרים ניסו הנאשמים לעשות שימוש בכרטיסי האשראי אותם גנבו מן המתלוננים, על-מנת לרכוש סגירות ודלק, אך לא הצליחו בתכניתם לאחר שהכרטיסים בוטלו על-ידי חברת האשראי.

מדובר בעבירות הדורשות תכנון מוקדם, והגורמות לנזק ניכר לנפגעים. הנזק אינו מסתכם בעבירת הרכוש, שפגיעתה כשלעצמה מהותית ומזיקה ביותר, אלא מדובר בנוסף, בעוגמת נפש קשה, טרחה, עלבון וחוסר אונים. טיול והנאה בחיק הטבע הפכו, בשל עבריינות חסרת מצפון, לפגיעה ונזק, שנתגלו לעת ערב, על ידי המטיילים, בעלי כלי הרכב. מדובר בעבירות קלות לביצוע, וקשות לאכיפה, שלגביהן נדרשת הוקעה וענישה הולמת להרתיע עבריינים בפועל מביצוען.

מעובדות כתב האישום עולה כי חלקם של השניים במעשים היה זהה.

10. בהמשך לגניבתם של פרטי הרכוש מכלי הרכב, על ידי הנאשמים או ע"י האחרים, ניסו הנאשמים לבצע רכישות בכרטיסי האשראי שנגנבו בתוכם. שילובן של עבירות ההונאה בכרטיס החיוב הנו נסיבה מחמירה.

11. באישום החמישי הורשע הנאשם שלפניו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט וקשירת קשר לפשע, זאת לאחר שבשיחה עם הנאשם 1 במהלך מעצרו של השניים וחקירת העבירות דנן, שוחחו השניים ביניהם על פרטים רבים מתוך חקירתם, וכן שוחחו על אודות הקטין המוזכר באישום השני, מוכר בעסק לו מסרו כרטיסי אשראי גנובים לצורך רכישת סגירות, כשהם נדברים ביניהם להחזיר לו "כגמולו" ולנסות לסחוט את אביו, ומשתמשים כלפיו בביטויים קשים. חומרתה של עבירה זו נלמדת מנוסחו העברייני של השיח שבין שני הנאשמים, שבו הוצהרו כוונות פגיעה אלימה והוצגה תכנית סחיטה, וכל זאת כנגד קטין, שבו חשדו השניים כי תרם להפללתם. לקולא יש לציין כי הדברים נאמרו במעמד לא קל בו היו השניים נתונים במעצר, וכי לא הובא כל נתון לגבי ניסיון של הנאשם להוציא את הקשר לפועל, בכל שלב, גם לאחר שחרורו ממעצר.

12. בחינת מדיניות הענישה בעבירות רכוש מעלה קשת רחבה של עונשים החל ממאסר על תנאי וכלה במאסרים מאחורי סורג ובריא לתקופות קצרות כארוכות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקי-הדין הבאים:

- א. רע"פ 5313/12 **ראיף נ' מדינת ישראל** (11/7/12) - בימ"ש השלום הרשיע את המבקש בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, לאחר שפרץ לרכב, פתח את תא הכפפות ונמלט, והטיל עליו 3 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 1,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית-המשפט המחוזי הטיל על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, ו-6 חודשי מאסר על-תנאי חלף התקופה שקבע בית-משפט השלום. בית-המשפט העליון דחה את הבקשה, בקבעו כי העונש מאוזן ואינו חורג מרף הענישה ההולם את המקרה.
- ב. ת"פ (פ"ת) 49405-06-12 **מדינת ישראל נ' אמירוב** (12/12/12) - הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לרכב, גניבה מרכב ותקיפת שוטר. לנאשם עבר פלילי מכביד, ותלוי ועומד עונש מאסר מותנה נגדו בן 6 חודשים. בית-המשפט הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, והפעיל המאסר על-תנאי, חלקו בחופף וחלקו במצטבר כך שסך הכל ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר.
- ג. ת"פ (ראשל"צ) 28411-09-12 **מדינת ישראל נ' מוניס** (4/12/12) - הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, ובעבירה של התנגדות למעצר. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על-תנאי.
- ד. עפ"ג (חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו-חאטום** (27/8/14) - המערער הורשע בשתי עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, ובעבירה של גניבה מרכב, ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי והתחייבות. המדינה ערערה על קולת העונש. בית-המשפט המחוזי ציין כי מדיניות הענישה הנוהגת נעה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר, כאשר עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות מוטלים כאשר ישנן נסיבות מקלות ואופק שיקומי ואין בהם כדי לומר כי הרף התחתון של מתחם הענישה ההולם הוא עבודות שירות. עוד צוין כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, והוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.
- ה. ע"פ (חי') 736-09-12 **מדינת ישראל נ' מסרי** (31/10/13) - המערער הורשע בסדרת התפרצויות לרכב, במסגרת חמישה אישומים, ובית-משפט השלום הטיל עליו עונש של 9 חודשי מאסר על-תנאי למשך 18 חודשים, צו מבחן למשך 18 חודשים ופיצוי לנפגעי העבירה. בית-המשפט המחוזי קבע כי חרף קיומם של שיקולי שיקום בעלי משקל, בנסיבות העניין, האינטרס הציבורי מחייב שלא לוותר על מאסר בפועל, והטיל על המערער עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים תחת צו המבחן שהוטל.

ו. ת"פ (ת"א) 22913-03-12 **מדינת ישראל נ' רומן חרפל** (28/11/13) - הנאשם הורשע בהתפרצות לרכב ובניסיון גניבה, כאשר הגניבה סוכלה לבסוף עת נתפס בשעת מעשה. כן הורשע באחזקת סם מסוג הירואין. בית-משפט קבע מתחם עונש הולם לעבירות הנע בין 4 ל-10 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי קנס סמלי והתחייבות.

13. ב"כ הנאשם הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (ק"ג) 490066-02-17 **מדינת ישראל נ' אברהם לנקרי** (5/2/19) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות של פריצה לרכב וגניבה מרכב, באירוע יחיד. בית-משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם מאסר למשך 45 ימים בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס פיצוי והתחייבות.

ב. ת"פ (נצ') 4073-12-16 **מדינת ישראל נ' סלים אבו נסרה** (18/3/18) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של פריצה לרכב בצוותא ובניסיון לגניבה מרכב בצוותא, באירוע יחיד. בית-משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר בפועל לבין 12 חודשי מאסר, בצירוף קנס. בית-המשפט גזר על הנאשם עונש של שבועיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

ג. ת"פ (ת"א) 5979-03-15 **מדינת ישראל נ' אליהו זעירא** (31/3/19) - בית-המשפט גזר על נאשם שהורשע בעבירות של איומים, פריצה וגניבה מרכב, הפרעה לשוטר, הסגת גבול וגניבה, 6 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסרים על-תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו, כשהעונשים ירוצו כולם בעבודות שירות, וכן מאסר על-תנאי, התחייבות ופיצוי.

14. על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש שבוצעו בנסיבות דומות, ניתן להוסיף ולעייין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 9992/06 **וקנין נ' מדינת ישראל (7/11/07)** - המבקש הורשע במספר עבירות של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב, ו-3 עבירות הונאה בכרטיס חיוב, לאחר שהתפרץ לרכבים, גנב מהם חפצי ערך, ועשה שימוש בכרטיסי אשראי שגנב. בית-משפט השלום גזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, צו מבחן למשך שנתיים, והתחייבות. המדינה ערערה על קולת העונש לבית-המשפט המחוזי, אשר קבע כי העבירות הן בבחינת מכת מדינה, והמיר את עונש המאסר בעבודות שירות בעונש של 12 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ב. ת"פ (רמ') 34456-12-13 **משטרת ישראל - תביעות שלוחת רמלה נ' גמיל אלגמל**
(12/1/15) - הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות לרכב וגניבה מרכב שבוצעו בצוותא, קשירת קשר, סטייה מנתיב נסיעה ומעשה פזיזות ורשלנות. בית-המשפט הטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל-תנאי ופיצוי למתלוננים.

15. **נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם לכל אירועי ההתפרצות לרכב והגניבה מרכב נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל; מתחם העונש ההולם לעבירה של שיבוש מהלכי משפט נע בין מאסר על-תנאי ובין מאסר קצר בפועל.**

16. עונשו של הנאשם מס' 1 נגזר כאמור ביום 14/1/19. על הנאשם מס' 1, שגילו ביום גזר הדין היה 19 שנה, נגזר עונש מאסר למשך 13 חודשים, שהוסכם על הצדדים בהסדר טיעון, ואשר כלל הפעלת מאסר מותנה למשך חודשיים מתוקף תיק קודם. הנאשם מס' 1 צירף שני תיקים נוספים, שבכל אחד מהם עבירת הפרת הוראה חוקית, ובאחד מהם התחזות לאחר.

גזירת עונשו של הנאשם

17. אקדים ואומר - מצאתי כי עקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, במקרה זה, על נסיבותיו ועל ריבוי העבירות שנעשו, עונש של מאסר בפועל שאיננו בעבודות שרות. בנוסף, מצאתי כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות סטייה ממתחמי הענישה, וכי נסיבות אלה הן שיקול נוסף לגזור מאסר בפועל.

18. הנאשם צעיר בן 24. לטובתו של הנאשם יש להזכיר כי הוא נטל אחריות, הודה במיוחס לו, ותרם לחיסכון ניכר בזמן ציבורי.

לנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת, משנת 2015 בגין היעדרות משירות צבאי. השנייה, מ-4/1/18, בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת של רכב, שיבוש מהלכי משפט, והחזקת חלק של נשק או תחמושת, בגין נגזרו עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נוספים.

את העבירות נשוא הרשעתו הנוכחית, ביצע הנאשם במהלך תקופת ריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, וניכר כי העונש שהוטל עליו לא הרתיע אותו מפני ביצוע עבירות פליליות נוספות.

19. ב"כ הנאשם ביקשה מבית-המשפט כי יתייחס אל הנאשם כאל "בגיר-צעיר" ששיקול דעתו והתנהלותו שונים מאלה של בגירים (פסיקה ומאמרים הוגשו על-ידה במסגרת נ/1). גילו הצעיר של הנאשם יילקח בחשבון, ואולם סבורני כי בהיעדר שיקולי שיקום, או נתונים נוספים, המצטרפים יחדיו לתמונה של מעידה ראשונה, של צעיר שפניו לחים נורמטיביים - ניתן ליתן לגיל הצעיר משקל מוגבל. לנאשם עבר פלילי בלתי זניח, אף אם אינו מכביד, והוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות זמן קצר טרם ביצוע

העבירות דנן. משכך, אינו מתאים להתייחסות זהה לזו השמורה למי שרק הגיע לגיל בגירות, וחטא בביצוע עבירות פליליות לראשונה.

20. ב"כ הנאשם ציינה כי אביו של הנאשם שוהה בהוסטל על רקע מחלת נפש, מוכר כנכה בביטוח הלאומי (נ/3) ואמו של הנאשם סובלת מבעיות רפואיות (נ/2) באופן המחייב את הנאשם לקחת את עול הטיפול באמו ואת פרנסת המשפחה על עצמו.

מעבר להבאתן של נסיבות מצערות אלה, לא הובאה סקירה מקצועית מעמיקה לגבי הנאשם, וזאת משלא התבקש לגביו תסקיר לעונש.

אין בפנינו התייחסות לגבי צפי עתידי, מסוכנות אישית, וממילא גם לא בחינתם של אפיקי שיקום או טיפול לנאשם.

סטייה ממתחם הענישה לשיקולי שיקום איננה על הפרק.

21. הנאשם נעצר למשך כ-10 ימים, ולאחר מכן שהה תקופה של מספר חודשים במעצר בית מלא. מאז הוקלו תנאי השחרור והתאפשרה יציאתו לעבודה יומית, לדבריו הוא עובד בכפר נופש ברמות ומשתכר סכום של 8,250 ₪ לחודש (הוצג תלוש שכר לחודש מרץ 2019, נ/4).

הנאשם, באמצעות בא כוחו ובדבריו בבית-המשפט, הביע רצון לשוב למסלול חיים תקין, להמשיך בעבודתו והביע צער על מעורבותו בעבירות.

22. נוכחתי, כי בנסיבות העניין, אין מתקיימים שיקולי שיקום משמעותיים שיש בהם כדי להטות את הכף לטובת חריגה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

ב"כ הנאשם ביקשה להפנות את הנאשם לקבלת חוות-דעת הממונה על עבודות שירות, וכך נעשה בהיעדר התנגדות. אבהיר כי שליחתו של הנאשם לקבלת חוות הדעת לא מהווה הבטחה מטעם המאשימה, או מביהמ"ש, להימנע מהטלת מאסר בפועל. אין צורך לומר, כי החלטת ביהמ"ש להיעתר לבקשת ההגנה לקבל חוו"ד, ניתנה עוד בטרם התייחסות מעמיקה לכלל הנסיבות, אלה שנוגעות לעבירה, ואלה שאינן, ולפיכך אינה מהווה גורם להסתמכות.

23. ב"כ הנאשם עתרה להסתפק, בנסיבות העניין, בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות שבין 6 ל-9 חודשים. בהתאם לחוות-הדעת מיום 8/4/19 נמצא הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. סבורה אני, כי בהינתן העובדה כי הטלת מאסר בעבודות שירות מצויה בתחתית המוחלטת של מתחם העונש ההולם לעבירות דנן, ובהינתן הפרת האמון אשר ניתן בעבר בנאשם, אשר הוטל עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ובתקופת הריצוי הסתבך הנאשם בביצוע עבירות רכוש חמורות, אין מקום עוד להטלת עונש מסוג זה, וכי ראוי בנסיבות העניין להטיל עליו עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

24. עוד שקלתי, כמתחייב, גם את העונש שהוטל על שותפו לביצוע העבירות במקרה דנן, נאשם 1, במסגרת הסדר טיעון עם הסכמה בדבר העונש המוטל, 13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, אשר אמנם צעיר מכפי גילו של הנאשם שלפניי, אך בעניינו צורפו, כאמור, שני כתבי אישום נוספים שעסקו בעבירות של הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר והתחזות לאחר, והעונש שהוטל כלל הפעלת מאסר על-תנאי בן חודשיים שהיה תלוי ועומד נגדו וכן התייחס להפסקה מינהלית של עבודות שירות אותן ריצה באותה עת. עונשו של הנאשם הנוכחי, יהיה לפיכך קל יותר, ואולם, כאמור, יכלול, בשל עקרון ההלימה, רכיב של מאסר ממשי.

סוף דבר

25. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם 2 מיום 11.6.18 עד יום 21.6.18.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו, לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו, לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירת שיבוש מהלכי משפט.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי ע"ס 400 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. ב"כ המאשימה ימסור תוך יומיים את שמותיהם של נפגעי העבירה הזכאים לפיצוי ואת הפרטים להעברת הפיצוי. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 1.9.19, שאם לא כן הסכום יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
- ה. קנס בסך 400 ש"ח או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.9.19.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, במעמד הצדדים.